

VAD ÄR EN MÄNNISKA VÄRD?

Margareta Melin, SR P1 fredag 29 juni 2012

Min brännande fråga idag: Vad är en människa värd? Vad ger henne värde?

I den sociala hierarkin har man ett relativt värde. Ju högre upp desto högre värde, desto större självaktning och värdighet.

FN inleder sin deklaration om mänskliga rättigheter med att slå fast att alla människor har ett absolut värde:

Alla människor är födda fria och lika i värde och rättigheter. De orden är ju inte en beskrivning av hur det är här i världen. De är mer som en trosbekännelse.

En insikt om hur livet på jorden är menat att vara, skulle kunna vara och ett gemensamt beslut att sträva efter att det ska bli som det är menat – så att alla får födas till frihet och tillmätas lika värde.

Många bejakar själva principen om allas lika värde, men i praktiken är det annorlunda: Somliga grupper och individer får respekt och uppmärksamhet medan andra bemöts med likgiltighet eller förakt, allt beroende på var i samhällets hierarki man befinner sig.

Om man har Jesus som förebild och reflektera över hans nedstigande, hans liv bland de missgynnade och föraktade, då borde det rimligen leda till ett annat synsätt. Han sa till sina lärjungar:

Ni vet att de som räknas som härskare är herrar över sina folk och att furstarna har makten över folken. Men så är det inte hos er.

Den som vill vara stor bland er skall vara de andras tjänare.

Människosonen har inte kommit för att bli tjänad utan för att tjäna.

(Mark 10: 42, 43, 45)

Hos Jesus finns inte ett spår av uppåtsträvan och prestige. Utmärkande för honom är, att han är densamme vare sig han är uppe eller nere. Han vet att hans värde är absolut och inte relativt. Han vet att han är ett älskat gudabarn och därför kan han stiga ner till lägsta nivå utan att krympa, utan att drabbas av skam och självförakt.

Han vet sin gudomlighet – och blir inte mindre när han böjer sig ner och tjänar och inte större när han blir upphöjd och ärad. Alltid är han den han är. Han är den han är. Han kan vara längst ner, utdömd, förnedrad, övergiven, och trots detta ha sin kärlek och värdighet i behåll.

Vad jag hör Jesus förkunna för människorna är, att de också är gudabarn, hans syskon och lika älskade och dyrbara som han. Om vi vore mer medvetna om vårt gudomliga ursprung och den kärlek som håller oss vid liv, skulle vi inte ifrågasätta vårt värde och vår rätt att finnas till som de vi är.

Det är när vi inte ser att vi har ett givet värde som vi måste klättra uppåt – för att få ett värde. Det är då vi pendlar mellan självförakt och självhävdelse, mellan mindervärdighet och storhetsvansinne.

*Den som vet sin gudomlighet
blir inte mindre när han sänker sig
eller större när han stiger.
Alltid är han den han är.*

SÅNG: *Alla människor är födda fria,
lika i värde, celler i samma kropp.
Allt är en helhet och kärleken ser:
Ingen är förmindre och förmer.*

Du Omätlige,
Du som håller universum samman
och famnar allt levande,
Vi tillber dig.

Vi ber för fred och rättvisa
överallt på jorden.
Må ditt rike komma
och din vilja ske!

Välsignelse
över jorden
vår vackra blå planet
vårt hem i kosmos.

Välsignelse
över all god vilja
alla handlingar
i uppriktighet och kärlek.

Välsignelse
över ljuset
i människornas hjärtan.
Må det växa sig starkt
ta mörkret i famn
föda fred och försoning.